

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XLVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96538](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96538)

in d. c. sicut. col. 18. & faciunt, quæ habentur per doct. ibiq; Felin. in c. quoniam contra quasi circa fin. de probation. & hoc in terminis ponit Dec. in conf. 36. in 4. col. Secundo & melius dico, q̄ t̄ quando probatum reperitur, aliquem pro alio, seu alterius nomine pensionem annuam soluisse, ille mandatum ad hoc habuisse censetur et absque diuturnitate tēporis longissimi, ut uoluit Felin. in d. c. sicut. in 19. col. uerfi. L. imita secundo hoc dictū Bal. qui sic declarat ea, quæ uolunt Bal. Alex. & alij de tempore mille annorū, & ad hoc allegat dominos de Rota in deci. 3. alias 23. in antiquis sub tit. de caus. poss. & proprie. qui clarius loquitur non possent, & hoc dictū Felin. ibi multum commentat. A fortiori igitur hoc procederet, quando diuturnitas longissimi temporis annorum 30. adesset p̄ prædicta, & per ea, quæ uolūt doct. in d. l. qui in aliena. in prin. & in d. l. sciendum. & Dec. in d. cōsi. 36. Corroborantur prædicta, nam t̄ ubiq; q̄ sit ab aliquo actus nomine alterius, & ille actus non potest fieri sine solutione pecuniæ, & expensa, tunc in dubio maximè concurrente diuturnitate temporis mandatū ab aliquo probatione p̄sumitur per rōnem supra allegatam, argumento eorum, quæ in simili uoluit Calda. in cōsi. 5. in tit. de arbit. & Ant. de But. in conf. 24. & Fel. in d. c. sicut. in fi. 19. col. & cum prædicta sint uera, & cōiter approbata, idē s̄ sunt in iudicando sequenda. ¶ An autem testes pro parte dicti do. Alexādrī examinati saltem semiplenè dictas solutiones probent, & quanta fides sit illis adhibenda, clarissimi domini iudices melius scire possunt. l. 3. §. 1. ff. de testibus. Mihi quidem uidentur, illos satis plenè probare iunctis ijs, quæ in dictis libris continentur, ut supra retuli, qm̄ inter alios testes quinque uidelicet. 12. 13. 14. 15. & 16. satis concludenter saltem iungendo dicta omnium simul vñr deponere de dictis solutionibus annuis factis ab hominibus dictorū cōium, ipsi testibus presentibus, & uidentibus, qui etiam de publica uoce, & fama quo ad dictas solutiones, & illarū consuetudinē, & ex qua causa, cōcludēt deponere uident, quæ publica uox, & fama unā cū alijs adminiculis, indicijs, & fide per li bros facta fidē plenā, & talē, qualis in his meris possessorijs requiritur, de iure facere v̄t, ut dictum fuit. Er

58 t̄ testes, quorū aliq̄ deponūt de uisū, & aliq̄ de fama publica, se inuicē coadiuuant Bal. in rub. seu I. c. 1. de cōtrouer. inuestit. in 1. col. & t̄ Bar. & alij in d. l. admōnē di dicūt, unum testem cū fama publica plenè probare Bal. in addit. ad Specul. in tit. de præsum. uerfi. Nota, q̄ duæ, & in l. pen. in 4. oppof. col. 1. I lectura antiqua.

60 C. de condit. inser. & t̄ inquit Abb. in c. causam. in pen. col. de probat. q̄ quando probationes diuersi generis ad unum effectū tendunt, prout in casu nostro ad probandam quasi possessionē iuris soluēdi annuas p̄siones credulitatem inducendam, immò ad plenā probationē faciendam ad tradita per ipsum Abb. in c. tertio loco. eo. tit. f̄ adeo, q̄ unus testis cū fama publica in causis, in quibus illa exacta, & liquidissima probationes nō requirūtur, plenā probationē facere dicitur. Idē,

62 t̄ si cū dicto unus testis de uisū, aut cum pluribus de auditu, uel de credulitate, alia legitima indicia, uel iuris adminicula, seu legitima præsumptiones concurrerent. d. c. cum causam. & ibi Abb. in penult. col. c. si testes. 4. q. 3. c. causam. de re iudi. l. 3. ff. de testi. & Abb. in d. c. tertio loco. Sed in casu, de quo agitur, sup̄ quasi possessione iuris soluēdi dictas annuas p̄siones præfata domino Ioāni plures testes de uisū, & de credulitate, & de auditu cōcurrūt cū probatione facta de fama publica, & cū libris rationū ipsius domini Ioānis, ergo cōcludēdū est plenè de dictis solutionibus annuis maximè in hoc iudicio meri possessorij p̄batū fuisse

63 per ea, quæ dicta fuerūt. Et inquit Rota in deci. 13. & 16. in nouis, q̄ testes de auditu in iudicio meri possessorij probant. Vltorius in hac cōsultatione inuicē inuicē, cætera namque ad fauorem domini Alexādrī excellentissimi domini Auditores pro coram dūstria supplebunt. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Petitorium suspendi potest cum protestatione, quod solū super petitorio sit procedendum.
- 2 Remedium, l. si nulla. C. de acquir. poss. quando, & contra petat, & nu. 4.
- 3 Lex non debet dici deficiens in remedijs.
- 4 Remedio, seu interdicto pro possessione sine recuperanda, que piscenda a lege non tradito, quo remedio sit agendum.
- 5 Actio in factum subsidiaria triplex.
- 6 Pro possessione datur etiam officium iudicis nobile, quod est in aequitate fundatum, & datur contra quemlibet etiam canonicum, & bona fide possidentem.
- 7 Possessio rei hereditaria vacans ab aliquo sine iusta causa potest debet restitui, uel relaxari ijs, quorum interest, & quorum aditionem hereditatis sunt effecti domini.
- 8 Remedium. l. inuafor. C. unde uer contra quem datur, & in quibus ferat a remedio. l. si. C. eod. tit. nu. 10. Contra ingressum sine dolo, & uolentia possessionem uer peruenit, & inuafor. C. unde uer contra quem datur, & in quibus ferat a remedio. l. si. C. eod. tit. nu. 10.
- 9 Contra illum, qui etiam dolo possessionem uacantem rei hereditaria ante aditam hereditatem inuafit, & occupant, hereditatem remedio. l. si. C. unde uer agere possit.
- 10 Dominium hereditatis quando per aditionem, & quando sine aditione acquiritur.
- 11 Possessorij priuilegium est, ut petitorium secum non admittat parte opponente, & quando hoc sit uerum. nu. 26.
- 12 Post litem contestatam superueniens debet in alia instantia cognoscere, & terminari, quod declaratur. nu. 27.
- 13 Per litis contestationem, & per sententiam in iudicio quod contra bitur, ut post illas litigantes instantia, & sententię s̄ reuocanda.
- 14 Lite contestata super possessorio, suspensio petitorio, non habet effectum ad petitorium inuafit parte redire. contra nu. 29.
- 15 Possessorium in causa beneficii potest in causa appellationis contra petitorium in prima instantia intentato cumulari.
- 16 Spoliatus ante conclusum in causa potest, suspensio petitorio, et si renunciat, ad possessorium transire, sed non e contra ad petitorium redire.
- 17 Et an hoc de possessorio ad petitorium sit uerum, etiam in eadem instantia nu. 24. & 31.
- 18 Fawori suo quilibet renunciare potest.
- 19 Petitorij, & possessorij cumulario quando admittatur.
- 20 Audiendi non sunt illi, quorum non interest opponere.
- 21 Agens possessorio meo permittens post litem contestatam petitorium super petitorio tacite renunciat priuilegio, ne possit petitorium cognosci etiam per uiam exceptionis.
- 22 Appellationis causa eiusdem est natura, cuius est instantia petitorij, & quando dicatur sibi contrarius, & admittatur, quando non.
- 23 Possessorium, & petitorium simul ab initio, & ex post factum cumulari.
- 24 Possessorium, & petitorium posse in causa beneficii cumulari an sit speciale.

EPITOME

Possessione rei hereditaria uacante ab aliquo ante aditam hereditatem sine aliqua iusta causa uacante, quæ remedia ad illam sine adipiscendam, recuperandam heredi competere possint. Petitorio per agentem possessorio suspensio, & petitorio ante cōclusum in cā possessorij et post litem contestatam possit ad petitorium redire, hic demōstratur

CO
N
B
ta
bu
dis colligit
bello ac ex
lij in eo nar
rū, quā ad
tur per doct.
Bar. in l. certi
si prius in 3. o
Angel. in l. n.
acquir. poss. l.
de But. in c.
foro comper
si de eandē i
sape, & c. eū a
sed quia in ca
cipio, & ante
agente suspen
nō debere, nō
7 prout de iur
sill & propr
e. ex conque
e. inuelligan
fuerit intent
loquendo, p
de, ut primo
remediū, l. si
poss. & quod
s̄ litionis, &
possessione
interdicto q
calu nostro
rum honoro
dentem Bar
in casu, quo
competere
vacantem re
& Caporū t
intencat, v
vltima, nun
quæ secund
possessione
interdictū
non possit,
Alex. in ap
ius uerba re
q̄ q̄ res her
ante aditam
diti, d. l. fin.
quo per Cy
diti non dat
dicere, qd l
sa, arg. l. i. c.
cum ibi no
lege, per Sp
sus cū seq.
ba general
ex quibus i
ingressus a
quoquo m
4 possession
possidente
tam ab ing
diti uult pos
scriptionē
generalibu

CONSILIVM XLIII.

N causa mota per spectabilem virum Ser Bartholomeu Casalium contra illos de Pataleoni. super quibusdam bonis stabilibus, visio libello, & aliis in processu deductis, colligitur ex medio concludendi, de quo in libello, ac et ex clausula illa solita, & saluari, & ex alio in eo narratis, libellum ipsum posse tam ad petitorium, quam ad possessoriu adaptari iuxta ea, quae habentur per doct. cõiter in c. 2. extra de ord. cogni. & per Bar. in l. certi conditio. in princ. ff. si cert. pet. & in l. si prius in 3. opposi. 2. partis. ff. de noui oper. nuncia. Angelin. l. naturaliter. §. nihil cõe. in 1. lectura. ff. de acquir. poss. Bald. in l. 2. ad fi. C. de peti. hared. Anto. de Butrin. c. si in 3. notab. de indi. & in c. ex parte de foro compet. in 6. & 7. notab. & Alex. in l. 1. in princ. ff. de edend. iunctis iis, quae habentur per Inno. in c. sãpe. & c. eã ad sedem eã ibi not. ff. de testi. spoliati. sed quia in casu nostro ante litem contestatã in principio, & ante ingressum cause petitoriu, fuit ab ipso agente suspensum, cõ protestatione, q̄ intendebat nõ debere, nec posse procedi, nisi super possessorio, & prout de iure fieri pot, ut in c. pastoralis de cau. poss. test. & propr. & in clem. 1. eod. tit. c. 1. cum ibi not. & c. ex conuentione de restit. spoliati. ideo videndum, & inuestigandũ est, quod possessoriu in casu nostro fuerit intentatũ, & intentari poterit: & conclusiõne loquendo, prætermittis argumentationibus hinc inde, vt primo potuisset intentari, & intentatũ fuisse remediũ, seu cõditionem ex l. si nulla. C. de acquir. poss. & quod remedium dicitur esse adipsendã possessionis, & secundũ Cyn. ibi datur contra eam, qui possessionem vacantem iniuste occupat, cõtra quẽ interdictũ quorum bonorum agi non potest: sed in casu nostro non potest locũ habere interdictũ quorum bonorum, quia non datur contra titulu possidentem Bar. in l. 1. in fi. ver. C. quorum bono. ergo in casu, quo dictum interdictũ quorũ bonorũ aliã competere potuisset, ut quando quis possessionem vacantem rei hereditaria occupasset iuxta d. l. 1. ff. & C. quorũ bonorũ, si illud ex aliqua causa non pot̄ intentari, vt quia possidens cum titulo possideat, vt supra, nunc intentari pot̄ conditio ex d. l. si nulla, quae secundũ Cyn. datur et contra eam, qui iniuste possessionem rei hereditaria vacãtem, eo casu, quo interdictũ quorum bonorũ contra illũ competere non potest, vt est de mente Cyn. ibi, & ita intelligit Alex. in apost. ad Bar. in uer. dices tu, C. vnde ui, cuius uerba relata ad uerba Bar. ibi expressẽ innuunt, q̄ quã res hereditaria, uacãte possessione, occupatur ante aditam hereditatẽ, quo casu non cõpetit remediũ, d. l. in. dicitur cõpetere remediũ d. l. si nulla, de quo per Cyn. ibi, qui dicit, q̄ si hoc in casu illud remediũ non daretur, sequeretur, q̄ per legem hoc in casu non esset de remedio prouisum, & esset absurdũ dicere, qd̄ lex fuisset in remedijs parca, & defecit uolũta, arg. l. 1. cum ll. sequentibus, & l. quia, & l. quorũ cum iõ nota. ff. de prescrip. ver. & l. 1. ff. de condic. ex lege, per Spec. in tit. de actio. & petit in §. 2. uer. rursum cõ seq. & huic remedio benẽ in casu nostro uerba generalia illius text. i. d. l. si nulla adaptari possũt, ea quibus inferitur, q̄ is, qui ex nulla iusta causa fuit ingressus agrũ vacuũ, & sic possessionem rei nõ suã quoquo modo vacantem, compellitur ex illa l. eam possessionem dimittere: & quod remediũ datur et̄ & possidentem bona fide, & cõ titulo, qui habuit causã ab ingrediente, vt ibi nota, & præsupponit text. d. l. uult possessionem posse agenti illo remedio præscriptiõne obicere. ¶ Pot̄ et̄ defendi, attentis uerbis generalibus libelli, quã ut dixi, possũt adaptari ad

omne remediũ, quod de iure ipsi ser Bartholomeo competere pot, q̄ dicatur intentatũ remediũ illud subsidiarium, quod loco deficientis iudicij datur in casibus, in quibus lex pro possessione siue adipsenda, siue recuperanda interdictũ aliquod nõ inuenit, & æquũ, ac iustũ est occupantem debere possessionẽ illam relaxare, quia habuit primũ ingressum uitiosum, seu iniustũ, quod remediũ appellatur actio in factũ generalissima, vt est text. in §. si. in sti. de interdic. & h̄ per do. Card. & alios in c. sãpe de resti. spolia. ¶ triplex. n. est actio in factũ, quã d̄ subsidiaria secundũ Spec. in ti. de actio. & peti. in §. 2. uer. rursum cum seq. nõ alia est specialis actio in factũ subsidiaria legis aquilã, ut in §. si. in sti. ad l. aquil. alia generalis, quã habet locũ in tribus cõtribus innominatis, præterquam in cõtu facio, ut des, vt in d. l. quia, & in d. l. quorũ, vel vbi cunq; de nomine actionis cit ea contractũ aliquem dubitatur, vt in l. 1. & 2. cõ seq. ff. de præc. ver. Alia est actio in factũ generalissima, & est illa, quã datur in casu, quo pro recuperãda, seu adipsenda possessione lex interdictũ aliquo nõ dedit, nec inuenit, & tñ iustũ est possessionẽ debere relaxari, seu restitui, vt in d. §. si. in sti. de interdic. ibiq; gl. quẽr̄ velle genera actionis in factũ esse quatuor, sed melius in effectu ad tria reducuntur, vt dictũ est, per Spec. ibiq; Io. And. in loco præallegato. Quare posito, q̄ in casu nostro deficeret quodlibet interdictũ, siue alia actio particularis, aut generalis, aut vniuersalis, & sic quodlibet aliud remediũ, siue officiu iudicis, non tñ deficeret hoc remediũ actionis in factũ generalissimã, quã in subsidiũ cuiuslibet interdictũ, siue actionis deficientis fuit inuenta, ne lex in remedijs defecisse diceretur, & hoc fundamentum credo nõ posse euitari, quia inter alia possessoria datur hoc subsidiariũ actionis in factũ generalissimã, vt dictũ est, & præsupponunt cõiter legistã, & canonicã maximẽ, in d. c. sãpe. ¶ Possit etiam sustineri, q̄ in casu nostro saltem sit prouisum, & succursum per officiu iudicis nobile, q̄ quod d̄ possessoriũ fundatũ super æquitate, vt quis restituar, seu relaxet possessionem rei ad se de iure non spectantem: quod remediũ vt esse pinguius, quam sit remediũ c. reintegranda, & per Domin. & alios in d. c. sãpe, & in l. rẽ quã nobis, ff. de acq. poss. Cum ergo officiu iudicis possessoriũ sit pinguius, sequitur, q̄ pariter dabitur non solum contra occupantem possessionem iniustẽ, sed et̄ contra eũ, qui causã ab illo habuit, & sic eũ titulo, & bona fide possidet, vt est de mente do. Ant. Car. di. floren. Abb. & aliorũ, in d. c. sãpe: Sed in casu nostro ¶ vacãte possessione bonorũ per mortem patris dicti ser Bartholomei fuit per auctores illorũ de Pataleoni bus occupata possessio illa vacans absq; aliqua iusta causa, ergo æquũ fuit eam debere relaxari, siue restitui illis, quorũ interest, & qui per aditionẽ hereditatis domini illorũ bonorũ facti fuerunt, arg. l. cum heredes, in princ. ff. de acq. poss. iuncta, l. 1. & per totum, ff. & C. quorũ bono. & l. si. C. vnde ui cõ similibus, nam iniquum est, possessionem vacantem ad se non spectantẽ ingredi, & occupare, vt ibi, & in l. inuafor, C. eod. ti. & in d. l. si nu. hã cõ ibi nota. ¶ Dicit et̄ forte possit dari in casu nostro conditio nem ex l. inuafor, C. vnde ui in fi. quod remediũ nõ est penale, & datur & eum, qui sine dolo, & uolentia fuit ingressus rẽ vacuã, & iustus possessionẽ per errorem, & incuriã dñi vacantem, per quem text. Bal. ibi, quẽ ceteri sequuntur, generaliter dicit, q̄ inuade is possessionem vacantem, & sic sine ui non punitur crimi-

*Rota in decisiõ
u in iudicio
cõsultatione
domini Alex
res pro coram
ne, quã sola
do, & contra
recuperanda, sã
sit agendum.
nobile, quod
emlibet etiam
sine iusta cau
n interest, &
nem datur, &
offensionem rei
remedio agatur,
vacantem rei
& occupantem
nem, & quando
ecum non admittit
nu. 26.
et in alia
27.
in iudicio
sententiã
petitorio, non
edire: contra
causa appellati
cumulari.
suspensio petitor
sed non econtra
nerum, etiam in
do admittatur.
rest opponere.
item contestatam
uilegio, ne possit
riõnis.
cuius est instantia
ad possessoriũ, uel
rius, & admittatur
tio, & ex post facti
iusta beneficiã
vacante ab aliquo
iusta causa
adipsendã, iustã
possint.
torio suspensio,
rii et̄ post litem
re, hic demõstrat
CON*

criminaliter, sed solum tenetur ad relaxationem, & restitutionem possessionis, ergo inferitur, q̄ ē in casu nostro illud remedium potest dici competere; & ¶ differt remediū d.l. inuasor in fi. ab illo, de quo in l. fi. C. eo. tit. quia primū non est pœnale, & datur ꝑ illum, qui inuasit, seu occupauit possessionē rei uacantem sine dolo, secundum verō uidelicet d. l. fi. est pœnale, & datur ꝑ inuasorē dolum ad tradita per Bar. in d. l. fi. in 1. col. & in d. l. inuasor: Melius ergo est intentare remedium, d. l. inuasor, quia dolus ingredientis probandus non erit, nec ē agens debent probare rem esse suā, & alia, quā in remedio d. l. fin. sunt necessaria. ¶ An aut̄ ꝑ potuerit in casu nostro cōpetere remediū, d. l. fi. satis dubiū est, sed si quis uellet attentare illud potuisset ꝑpetere, & cōsequenter fuisse intentatū, solū necesse esset respondere doctrinæ Bar. & aliorū magis cōiter uolentium, quod dicit remediū, quod dicitur conditio ex illa l. iuxta l. r. ff. de ꝑdi. ex lege, non datur ꝑ illū, qui ē dolosē inuasit, & occupauit possessionem rei hæreditariæ uacantem ante aditam hæreditatem, qm̄ cum ille text. requirit rē esse alienam tēpore inuasionis, & ante aditam hæreditatem res hæreditariæ nō sint alienę, nec heredis, quia dñiū acquiritur hæredi per aditionem hæreditatis, l. cum heredes, in prin. ff. de acq. poss. Ergo hæres postea agendo illo remedio non potest probare se tpe occupationis, & inuasionis fuisse dñm, prout necesse est, probare, vt h̄ per illū textū iunctis nota. ibi per Bar. & alios non obstante, q̄ per aditionē hæreditatis res hæreditariæ fingantur retro fuisse in dominio hæredis, ut in l. hæres quandoq; ff. de acqui. hæred. & in l. fi. ex re in fi. ff. de stipula. feruo. illud n. contingit, & inducitur ex fictione legis, quæ fictio locū nō hēt in casu illius l. fi. quæ est pœnalis, sed requiritur, q̄ res uerē fuerit aliena, ut ibi per Barto. & alios. Aliqui uerō, & plures tenuerunt ꝑriā opinionē, ut fuit gl. in §. quod aut̄ Insti. de ufu. cap. & in terminis hoc sequuti fuerit Petr. Old. & Iac. But. in d. l. & Inno. in c. in p̄sentia de probatio. in 1. col. & ab hac sententia non recedit Ant. de But. in d. c. saxe, q̄ vt residere cū vna rōne Iac. Butr. dicentis, q̄ ex quo quis ante hæreditatem aditā ingressus fuit possessionē rei hæreditariæ uacantē, hęc saltē est iusta causa restituendi, & relaxandi possessionē ipsi hæredi, qui licet tunc non habuerit possessionē, habuit tñ facultatē illam propria auctoritate apprehendendi, si adibat, ergo sibi reintegretur ius secundū do. Anto. qui non dicit per remediū d. l. fi. sed simp̄r loquitur, igitur ē in casu, quo res fuisset ante aditā hæreditatem occupata, hæres debet reintegrari, & hoc iustum est, siue hoc fiat per remediū d. l. fi. siue per alia supradicta; satis. n. est, q̄ hæres sit ad possessionē reintegrandus. Vnde cogitabam, si pro concordia harū opinio num dici posset, q̄ ꝑ aut loquimur de hærede extraneo, in quo aditio requiritur ad hoc, ut sibi dñm acquiratur, d. l. cum heredes in princ. & in casu isto procedat opinio Bar. & sequacium, quæ fuit glo. in in d. S. fi. per rōnes, quibus ipse mouetur, ut supradictū est: Aut loquimur hærede suo, qui etiam in uita defuncti censetur esse dñs, & cui nec per mortem patris, nec per aditionem hæreditatis dominium dē acquiri, sed in eum statim continuari, l. in suis, ff. de liber. & posthu. & hoc in casu procedat opinio Iaco. Butr. & aliorum, de quibus supra: nā rō Bar. & cōis, de qua supra, cessat in isto casu, quia nulli dubium, q̄ ante aditam hæreditatem plus iuris quoad dominium dicitur suis hæredibus acquisitum, quam extraneis, d. l. in suis cum d. l. cum heredes; ergo istud plus iuris, quod in suis reperitur, debet hoc operari, q̄ licet remediū, d. l. fi. ante hæreditatem aditā nō

possit hæredibus extraneis cōpetere, tamen sibi redibus competet, quia in illis maior militat solū ratione domini, ut in d. l. in suis, sed etiam ne cuiusdam possessionis, ut habetur in l. §. filius ff. pro hærede. Quare ex prædictis concludendum est nos esse in casu, in quo non deficit remediū possessorium, quo dicitur Ser Bartholomeus agere tuit. ¶ An autē stante suspensione petitorij ab ipso Ser Bartholomeo facta, prout in processu h̄i, possit ante conclusum in causa possessorij ad petitorium redire, ut ex actis, & probationibus factis, sit etiam super petitorio pronunciar iuxta modum de quo, in c. cum dilectus de cau. poss. & proprie ibi nota. non posse vt̄ prima facie concludendum nisi prius causa possessorij terminata fuerit, quoniam trarius sibi met non est audiendus, l. c. de iur. iur. l. ubi repugnanti, ff. de reg. iur. Item ꝑ prius possessorij est, q̄ secum non adducit causam petitorij, parte opponente, ut habetur in l. si quis dicitur, C. de ui. pub. l. si de ui. cum ibi not. ff. de iur. iur. l. C. de appel. & c. fi. de ord. cogni. Præterea potest uideri in iudicium uenisse id. quod possessorio contestatā superuenit, & iō nō in illa instantia, sed alia debet cognosci, & terminari l. non pot. ff. de iud. Rursus ꝑ in iudicio quasi contrahitur post litem testationē, ut in l. 3. §. idem scribit. ff. de pecul. lib. glo. & Bar. & in l. 2. in fi. ff. de præ. stipu. ex quo contractu litigantes obligantur instantia. ut illi re teneantur l. ubi iudicium, ff. de iudi. authent. quæ mel. C. quomodo, & quando iud. & c. causam de collo. Item litigantes dicuntur quasi cōtrahere per sententiam, & per illum quasi contractum sententia tenentur, ut ibi. Postquam ꝑ ergo l. si fuit cōtracta super possessorio, suspenso petitorio, non fuit iudicium agenti possessorio ad petitorium in parte redire argu. l. si ut, C. de actio. & oblig. cum vbi ibi allegat. Præterea ꝑ speciale est in causa beneficii, ut intentato petitorio, & diffinito, si ā sententia appellatur, possit in causa appellatiōnis cum alio possessorio, quod in prima instantia non fuerat intentatum, nec super eo processum, clem. vnica, & ibi Paul. Pet. lo. & de lmo. & alij de cau. poss. & proprie ergo extra causam beneficiā secus erit l. ius singulare. ff. de legibus, & c. ea, quæ ꝑ de regu. iur. in 6. & cit. Card. in c. pastoralis de cau. poss. & proprie in nul. col. circa intellectum dicta clem. vnica; ꝑ tunc uorem spoliati introductum est, vt suspensio petitorio ē ab aduersario spoliatus ipse ante conclusum in causa possit ad possessorium transire, & hoc est, q̄ illa clem. nouiter introduxit, si uero e cōuerso let spoliatus de possessorio transire ad petitorium ante conclusum in causa, non possit, quia hoc cautū non reperitur, sed solū eꝑ, ut in d. c. pastoralis & in d. clem. & obstat regula d. auth. qui semel d. l. ubi iudicium. ¶ Quibus non obstantibus cōtrariū de iure possit sustineri, qm̄ hoc, q̄ suspensio petitorio spoliatus possit ante conclusum in causa ad possessorium transire, siue ab ipso, siue ab aduersario petitorij fuerit suspensum, fuit in fauorē spoliati introductū, vt est tex. in d. clem. vnica, in d. c. pastoralis c. fi. de ord. cogni. cū similibus, ergo spoliatus in fauori suo renūciare poterit, vt non obstante suspensione petitorij possit ipse in causa ēt possessorio tati ad petitorium redire, vt super vtroq; procedat, quando sumus in possessorio petitorij cum alio admittente, quale est possessorij recuperanda, & ad ipse defendendū argumen. c. cū dilectus de cau. poss. & proprie & habetur per Bar. & alios in l. naturalis 20 S. nihil commune, ff. de acqui. poss. ꝑ quilibet in causa suo renūciare pot. c. ad apostolicam de regu. iur. quod

quod fauor
in c. Præter
lomeus uol
ti, nā cum i
super posse
mediū cum
cogni. cum
interesse pr
titio rē iur
procedatur,
Ione admitt
q̄ est posses
possessorij a
cū ibi gl. de c
in d. S. nihil
sit, si uelint
len. a. q. c. c.
c. cōtingit
Et hanc opin
ni de Rota in
nam eadem
cut enim in
permissum e
sum in causa
fauor ipsius
torium tran
rate se uelle
& probation
modentur,
& in l. sole
testatā, & l
deinde poss
que alia pre
runt, que ē
detur tacite
tur in c. p
lia. Præterea
habet, ne p
exceptionis
so stare deb
statam ipe
vt renūcia
r. cum in n
agens petito
eodem pro
Et sup petito
possit trans
cum dilect
fuit, q̄ dicta
in prima in
fessionis, de
remediū su
hoc dicitur
catur conce
24 glo. in d. c. l
hoc facien
ria, an herō
dem natura
c. cum loar
noitro resp
in pen. col.
primo, quo
25 detur prin
odum ipse
pastoralis.
rem dici co
dem agi p
sunt contr
randa, & p
le est poss

quod favore. C. de legi. & c. quod ob gratia. de reg. iu. in e. Præterea aduerfarij nō intereft, an fer Bartholomeus uoluerit ad petitorij ab eo fufpenfionem reuerfari, nā cum ipfe petitorij fufpenderit ad effectū, ut fuper poffefforio duntaxat procederet, ne unius re mediū cum alio inculcatio fieret, arg. d. c. fin. de ordi. cogit. cum fimil. profectō aduerfarij nequeunt aliqđ intereffe prætere, fi fer Bartholomęus uult ad petitorij redire, ut fuper eo etiam fimul cū poffefforio procedatur, cum f. ex parte agentis, & fic eiuſde perfonæ admittatur cumulatio petitorij, & poffefforii, qđ est poffefforio non contrariis petitorio, ut est poffefforio ad ipſe d. a. uel recuperāda. c. cū dilectus. & c. i. gl. de cauſa poff. & proprie. Bart. & docto. cōiter in d. S. nihil cōe. Quare f. cum aduerfarij nō intereffe, fi uelint fe opponere, non funt audiendi. c. non fōlent. a. q. 6. e. cum inter. de elect. c. qua frōte. de appel. c. c. contingat. de offi. deleg. & c. fuper his. de accusa. Et hanc opinionē uidentur in terminis tenere domini de Rota in decif. 4. 17. inci. fi pro ſpoliato, in nouiffima eadem rō fauoris in utroque cauſa militat vř, ſicut enim in odium occupantis, & in fauorē ſpoliatij permiffum est ſpoliato ſuſpenſo petitorio ante cōcluſum in cauſam ad poffefforiū tranſire, ut ſupra, ita è p. fauorē ipſius ſpoliatij erit ſuſpenſio poffefforio ad petitorij tranſire, uel saltē ante concludum in cā declarate ſe uelle ſuper utroq; procedere, cū uerba libelli, & probationes factę ad utrunque trahantur, & accōmodentur, arg. not. in l. fi quis intentione ambigua. & in l. ſolemus. ff. de iudi. Et maxime cū ante litē conſtitat, & litis ingreſſum petitorij fuerit ſuſpenſum, deinde poſt litē cōteſtatā ſimpliciter, & abſolute abſque alia preſtatione p. bationes, & plura alia facta fuerint, que et merum petitorij concernunt, ex quo uidetur tacite ſuſpenſioni petitorij renunciatū, ut habetur in c. i. per illum tex. i. v. i. q. glo. & doct. de reſtit. ſpoliati. Præterea ſi agens poffefforio uero, qui priuilegiū habet, ne poſſit cognoſci ſuper petitorio et per uiam exceptionis, uel ex eo, qđ uoluit petitorium in ſuſpenſio ſuſcipere debere, ut ſupra, permittendo poſt litē conſtitatam ſuper petitorio procedi, tacite huic priuilegio vř renuntiare, quia ſuper utroque procedi poteſt. d. c. 1. cum ſi nō. ergo multo magis, quam à diuerſis poſſunt ſimul intentari, ut dictum eſt, per text. in d. c. cum dilectus. & per legiſtas in d. S. nihil cōe. Nec obſtat, qđ dicta deci. Rot. & d. clem. unica procedunt, qđ in prima inſtātia ſuſpenſum fuiſſet petitorij, uel poffefforii, deinde in ſecūda, hoc eſt in cā appellationis remediū ſuſpenſum ſimul fuiſſet interatū. quo fit, ut cū hoc dicatur in diuerſis inſtātiis permiffum, non dicatur conceſſum in prima inſtātia, ut uidetur uelle glo. in d. clem. unica. Quia reſpondetur, f. non eſſe in hoc inſtātia differentia, an ſumus in eadem inſtātia, an uerō in diuerſis, nam cā appellationis eſt eiuſdem nature, cuius eſt prima, ut in l. eos. C. de appella. c. cum Ioannes. de fide inſtrum. & ita expreſſe in cauſa noſtra reſpondet Cardi. Zab. Flor. in d. c. paſtoralis. in pen. col. ¶ Non obſtant allegata ſupra in p. rium, & primo, quod agens eſſet ſibi contrarij, quia reſpondetur primo f. hanc contrarietatem à iure tollerari in odium ſpoliantis, & in priuilegium ſpoliatij, ut in d. c. paſtoralis. & in d. clem. unica. Secundo negatur, agētem dici contrarij, cum ius admitrat ſimul ab eodem agi petitorio, & poffefforio, quando inter ſe nō ſunt contraria, ut poffefforio ad ipſe cōde, ſeu recuperāda, & petitorio ſimul, ſecus ſi eſſent cōtraria, quales eſt poffefforium retinendā, & petitorium, ut in d. c.

cum dilectus. per gloſam. & in d. S. nihil commune. ¶ Non obſtat petitorium non admitti cum poffefforio, ut dictum fuit, quia f. dico hoc uerum eſſe, quando unus ageret poffefforio, & alius opponeret, ſeu agere uellet eodem reſpectu, & ratione eiuſdem rei ſuper petitorio, ſecus ſi ab eodem utrunque intentaretur. d. c. cum dilectus. cum ſimil. ¶ Non obſtat id, qđ habetur in d. l. non poteſt. ff. de iudic. quia f. ille text. loquitur in cauſa diuerſo, ut colligitur ex not. ibi per gloſam, & Bar. Quinimō facit pro ſer Bartholomęo, quoniam cum ius petitorij ſuper uenerit ex cauſa de præterito, poterit in eodem iudicio, & in eadem inſtātia terminari. f. Præterea poffefforium, & petitorium habent hoc priuilegium, ut ſimul ab initio, & ex poſt facto cumulari poſſint. d. c. cum dilectus. d. c. paſtoralis. & d. clem. unica cum ſimilibus. ¶ Non obſtat, quod ratione quaſi contractus non liceat poſt litem cōteſtatam reuocare ſuſpenſionem petitorij, uel poffefforii, & ſuper altero, ſiue ſuper utroque, ut ſupra, in uita parte procedere. Quia reſpondetur, qđ f. hæc ratio non conſideratur, neque procedit in cauſis poffefforijs. nam poſt litem cōteſtatam, imō poſt ſententiam in alia inſtātia, licet utrunque cumulare, item uno ſuſpenſo ad aliud tranſire, uel ad petitorium ſuſpenſum redire, ut in dicto capitulo paſtoralis, in dicta clem. unica, in dicto capit. cum dilectus. & in dicta decifio. 4. 17. Nec uerum eſt, f. ſpecialiale eſſe in cauſa beneficali, ut poſſit petitorium, & poffefforium ſimul intentari, ut in d. clem. unica, qui text. proprie loquitur in cauſa beneficali, & ita illum intelligunt ibi gl. & docto. aliqui. Nam hoc dicitur eſſe etiā in alijs cauſis, quā in beneficalib. regulariter pmiſſum, ut eſt tex. in d. c. paſtoralis. q. gene raliter loquitur, ueluti et in terminis dicit Cardin. Floren. ibi in penult. col. Non obſtat ultimo f. id, quod dictus dominus Cardin. dicebat in dicta penult. col. quod licet à iure in odium ſpoliantis, & in fauorem ſpoliatij ſit conceſſum ſpoliato agenti petitorio poſſe etiam ante cōcluſum in cauſa intentare poffefforium d. c. paſtoralis. S. cum legali. cum ſimilibus. tamen non reperitur iure cautum, qđ ſolū poffefforiū fuerit intentatum, & ſic petitorium fuerit expreſſe, uel tacite ſuſpenſum, poſſit ante concludum in cauſa, ſiue in alia inſtātia etiam petitorium intentari, ergo quod lex non dixit, nec nos dicamus. l. ſi ſeruū. S. non dixit prætor. ff. de acquir. hæredi. & argu. l. illā. C. de collatio. Quia reſpondetur, qđ domini de Rota in decif. ſupra allegata in hoc contrarium tenent, & eorū opinio uidetur in terminis probari in dicta clem. unica in princip. ibi tam appellanti, quam appellato licere decernimus nedum petitorium, ſed & poffefforium, intentare, & ſic text. ille uidetur utrunque cauſam comprehendere, & in fin. illius text. ponitur alius cauſus ſpecialis prius à iure antiquo non decifus in odium ſpoliantis, & in fauorem ſpoliatij, ut declarat dominus Cardin. in dicto capitu. paſtoralis. in penult. col. Præterea & ſi cauſus iſte non ſit uerbis expreſſus, ſaltem ex identitate rationis dicitur contineri, & conſequenter dici debet in iure comprehenſus, argu. l. nominis, & rei. S. uerbum ex legibus. ff. de uerbo. ſigni. iunctis iis, que ad corroboracionem concludionis ſupra tradita dicta fuerunt. Et ita in puncto iuris tenendum eſſe cenſui. Laus Deo.

S V M M A E.

I Lite pendente ſuper proprietate, uel ſola poſſeſſione, ſi is, qui eſt in actuali poſſeſſione in ea uel per præceptū iudicis de nō accedendo, uel per aduocationem poſſeſſionis, uel aliter ab aduerſario turbetur, ſiue dubitari contingat, quis interim in actuali poſſeſſione

K k